

**Chambre
des Représentants**

(1)

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

7 OCTOBRE 1953.

PROJET DE LOI

modifiant les lois relatives aux impôts sur les revenus coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR LE GOUVERNEMENT.

Article premier.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 4, § 1er, des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948, est remplacé par les dispositions suivantes :

« La contribution foncière est assise sur le revenu cadastral de toutes les propriétés foncières bâties ou non bâties situées en Belgique.

Lorsque ces propriétés supportent ou renferment des appareils, machines ou autres installations à caractère d'outillage ou d'équipement, utilisées ou susceptibles d'être utilisées à des fins industrielles, commerciales, agricoles ou professionnelles, ne sont soumis à la contribution foncière que le sol et, le cas échéant, les locaux et abris qui y sont érigés, à l'exclusion des appareils, machines et de toutes autres installations, même immeubles par nature. »

JUSTIFICATION.

L'amendement proposé a pour but de préciser avec le maximum de certitude possible, quelles sont les propriétés foncières soumises à la contribution foncière à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi.

A côté des usines, fabriques et ateliers, d'autres propriétés foncières, utilisées ou susceptibles d'être utilisées en tout ou en partie à des fins commerciales, agricoles ou professionnelles, comportent également un certain outillage ou, pour employer un terme susceptible de s'appliquer également aux appareils, etc., non spécifiquement destinés à une fabrication, un certain équipement lequel, sauf quelques cas exceptionnels

7 OCTOBER 1953.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wetten betreffende de inkomenstbelastingen, samengeschakeld bij besluit van de Regent van 15 Januari 1948.

AMENDEMENTEN
VOORGESTEELD DOOR DE REGERING.

Eerste artikel.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

Artikel 4, § 1, van de wetten betreffende de inkomenstbelastingen, samengeschakeld bij besluit van de Regent van 15 Januari 1948, wordt door volgende bepalingen vervangen :

« De grondbelasting is gevestigd op het kadastraal inkomen van al de in België gelegen gebouwde of ongebouwde grondeigendommen.

Wanneer er zich op of in deze eigendommen toestellen, machines of andere installaties met de aard van een outilering of toerusting bevinden, die gebruikt worden of kunnen worden tot rijverheids-, handels-, landbouw- of bedrijfsdoeleinden, worden slechts aan de grondbelasting onderworpen, de grond en, in voorkomend geval, de lokalen en afdaken die er werden opgericht, met uitsluiting van de toestellen, machines en alle andere installaties, zelfs onroerend van nature. »

VERANTWOORDING.

Het voorgesteld amendement heeft tot doel, met de grootst mogelijke zekerheid te bepalen welke de grondeigendommen zijn die aan de grondbelasting dienen onderworpen vanaf de inwerkingtreding van de onderhavige wet.

Benevens de rijverheidsgebouwen, fabrieken en werkhuizen, bevatten nog andere grondeigendommen, welke hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk gebruikt worden of kunnen worden tot handels-, landbouw- of bedrijfsdoeleinden, eveneens een zekere outilering of, om een term te gebruiken waarbij eveneens de toestellen, enz. worden bedoeld die niet uiteraard bestemd zijn voor een fabricatie, een zekere toerusting die, be-

Voir :

621 (1951-1952) : Projet de loi.
205 : Amendements.

Zie :

621 (1951-1952) : Wetsontwerp.
205 : Amendementen.

G.

pouvant être tenus pour négligeables, échappe actuellement déjà à la contribution foncière. A plus forte raison faudra-t-il continuer dans cette voie à partir du moment où l'outillage industriel subira le même sort. Pour éviter tout malentendu, il est souhaitable que la loi soit explicite sur ce point; c'est ce qui motive la portée générale conférée au texte de l'amendement.

Pour citer quelques exemples qui ne doivent toutefois pas être considérés comme limitatifs, les dispositions de l'article 4, § 1er, alinéa 2 (nouveau), des lois coordonnées précitée excluent en définitive de l'imposition à la contribution foncière les machines, appareils et engins de toute nature employés dans les entreprises industrielles, commerciales, agricoles ou professionnelles, sans distinguer s'ils sont meubles ou immeubles, les hauts fourneaux, les fours à chaux et autres, les lavorustries, les gazomètres, les cloches à gaz, les tanks, les réservoirs, les réfrigérants, les ponts roulants et autres engins de levage, les cheminées d'usines, les fondations et assises de machines — autres que le bétonnage tenant lieu de plancher ou de pavement —, les massifs de chaudières et généralement toute maçonnerie qui se rattache directement au placement proprement dit des machines, appareils et engins ainsi qu'aux installations de chargement et de déchargement ou d'emmagasinage à ciel ouvert, les voies ferrées, les transbordeurs aériens, les fils et câbles servant à la transmission de l'énergie électrique et les pylônes employés pour les soutenir, l'équipement des cabines électriques, les pylônes et les câbles faisant partie des installations de transmission ou de réception radio-électrique, les équipements des chambres frigorifiques, etc.

De ces exemples, il résulte notamment que ne sont pas à considérer comme locaux ou abris dans le sens de l'article 4, § 1er, alinéa 2 (nouveau) susdit, les constructions servant exclusivement à compléter ou à former par elles-mêmes un outillage ou un équipement lorsque, même après enlèvement des machines, appareils, etc., qui s'y trouvent éventuellement, ces constructions ne pourraient être utilisées, sans devoir faire préalablement l'objet de transformations importantes, comme locaux ou abris, en vue d'une affectation autre que celle pour laquelle elles ont été conçues.

Quant aux locaux et abris imposables à la contribution foncière en vertu de l'article 4, § 1er, alinéa 2 (nouveau) précité, il va de soi qu'ils sont à considérer avec leurs accessoires, lesquels devraient être compris dans l'évaluation du revenu cadastral s'il s'agissait d'autres propriétés bâties.

Art. 2.

1. — Remplacer le 1er par le texte suivant :

1° le § 2 est remplacé par les dispositions suivantes :

« Le revenu cadastral des immeubles-types dont il est question au § 4 du présent article est établi en déduisant du revenu brut, pour frais d'entretien et de réparations :

1. un quart en ce qui concerne les propriétés bâties. La déduction porte sur le revenu afférent à la construction et aux terrains et dépendances qui forment avec elle une seule parcelle cadastrale;

2. un dixième en ce qui concerne les propriétés non bâties. »

JUSTIFICATION.

Le Gouvernement propose de porter la déduction forfaitaire pour frais d'entretien et de réparations, en ce qui concerne les propriétés bâties, à un quart du revenu brut, quelle que soit la hauteur de ce dernier.

Le projet de loi prévoyait une déduction différente selon que le revenu brut de l'immeuble bâti dépassait ou non 9.000 francs et justifiait cette mesure par la simplification qu'elle apportait en permettant, par le fait même, de supprimer la réduction d'un quart de la contribution foncière pour les habitations modestes prévue actuellement par l'article 33, § 1er, alinéa 2, des lois coordonnées susdites.

Il est cependant apparu que l'incorporation, dans le calcul du revenu cadastral, de la réduction de la contribution foncière prévue pour les habitations modestes, ne serait pas compatible avec le caractère généralisé de « revenu moyen normal net d'une année » que le revenu cadastral doit posséder en vertu de l'article 5, § 1er, des dites lois coordonnées

halve enkele uitzonderlijke gevallen welke ter zake kunnen verwaarloosd worden, thans reeds buiten het toepassingsveld van de grondbelasting vallen. Des te meer zal met deze werkwijze dienen voortgegaan vanaf het ogenblik dat de rijverheidsontillering hetzelfde lot zal ondergaan. Ten einde elk misverstand te vermijden, is het wenselijk dat de wet op dit punt wel duidelijk wezen; dit is de reden waarom een algemene draagwijdte aan de tekst van het amendement werd toegekend.

Om enkele voorbeelden aan te halen, welke evenwel niet als beperkend mogen worden beschouwd, kan worden aangestipt dat krachtens de beschikkingen van artikel 4, § 1, tweede lid (nieuw), van de voornoemde samengeschakelde wetten, uiteindelijk van de aanslag in de grondbelasting worden uitgesloten : de machines, apparaten en toestellen van alle aard, aangewend in de rijverheids-, handels-, landbouwonder nemingen en andere bedrijven, zonder onderscheid of zij roerend of onroerend zijn, de hoogovens, de kalkovens en andere ovens, de sorteeren en wasplaatsen, de gazometers, de gashouders, de tanks, de vergaarkassen, de koeltorens, de rolbruggen en andere hijstoestellen, de fabriekschouwen, de funderingen en grondvesten van de machines — andere dan het betonwerk dat tot bevroring dient —, de gemetselde blokken waarop de stoomketels rusten en in het algemeen alle metsel werk dat rechtstreeks verband houdt met het eigenlijke plaatsen van de machines, apparaten en toestellen alsmede met de los- en laadinstallaties of de opslagplaatsen in open lucht, de spoorwegen, de luchtspoor wegen, de draden en kabels dienende voor de leiding van de elektrische energie en de paleu of pijlers die deze leidingen dragen, de toerusting der electriciteitocabines, de palen of pijlers en de kabels die deel uitmaken van de installaties der radio-elektrische zend- en ontvangststations, de toerusting van de koel- en vrieskamers, enz.

Uit deze voorbeelden vloeit onder meer voort dat de constructies, die uitsluitend dienen om een outilering of toerusting aan te vullen of om op zich zelf zulke outilering of toerusting te vormen, niet als lokalen of afdaken mogen worden beschouwd in de zin van voornoemd artikel 4, § 1, tweede lid (nieuw), warneer, zelfs na de verwijdering van de machines, toestellen, enz. die er zich desvoorkomend bevinden, deze constructies niet zouden kunnen worden gebruikt als lokalen of afdaken met het oog op een andere aanwending van deze waartoe zij werden opgericht, zonder voorafgaandelijk het voorwerp te moeten uitmaken van belangrijke wijzigingen.

Wat de lokalen en afdaken betreft, die aan de grondbelasting onderworpen zijn krachtens voormeld artikel 4, § 1, tweede lid (nieuw), spreekt het vanzelf dat zij in aanmerking dienen genomen met hun toebehoren, dat in de raming van het kadastraal inkomen zou moeten worden begrepen indien het ging over andere gebouwde eigendommen.

Art. 2.

1. — Het 1° vervangen door de volgende tekst :

1° § 2 wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« Het kadastraal inkomen van de als typen aangenomen onroerende goederen waarvan sprake in § 4 van het huidig artikel wordt vastgesteld door van het bruto-inkomen, wegens onderhouds- en herstellingskosten, af te trekken :

1. een vierde wat de gebouwde eigendommen betreft. De vermindering staat op het inkomen uit het gebouw en de gronden en aanhorigheden die er één enkel kadastraal perceel mede uitmaken;

2. een tiende wat de ongebouwde eigendommen betreft. »

VERANTWOORDING.

De Regering stelt voor de forfaitaire aftrek voor onderhouds- en herstellingskosten, wat de gebouwde eigendommen betreft, op een vierde van het bruto-inkomen te brengen, welke ook de belangrijkheid van dit laatste wezen.

In het wetsontwerp was een verschillende aftrek voorzien naargelang het bruto-inkomen van het gebouwd onroerend goed al dan niet 9.000 fr. te boven ging en werd ter rechtvaardiging van deze maatregel de vereenvoudiging ingeroepen die also kon worden verwezenlijkt daar de vermindering ten bedrage van één vierde van de grondbelasting voor de bescheiden woningen, welke thans bij artikel 33, § 1, tweede lid, van de voornoemde samengeschakelde wetten wordt bepaald, dienvolgens kon worden afgeschaft.

Het is evenwel gebleken dat het opnemen, in de berekening van het kadastraal inkomen, van de vermindering van de grondbelasting voor de bescheiden woningen, niet vereenigbaar is met het algemeen karakter van « gemiddeld, normaal, netto-inkomen van één jaar » dat het kadastraal inkomen moet bezitten krachtens artikel 5, § 1, van bedoelde

pour la raison qu'on ferait dépendre ainsi le revenu cadastral d'éléments étrangers au marché locatif proprement dit.

Or, le revenu cadastral a été choisi comme critère pour l'application de nombreuses dispositions légales et ceci précisément en raison de son caractère de revenu moyen normal net annuel établi selon des discriminations constantes pour tous les immeubles. Dès le moment où l'on s'écarterait de ce principe dans le seul but fiscal, on risquerait donc de créer des perturbations dans l'application des dispositions légales dont il s'agit et d'entraîner en outre toute nouvelle utilisation analogue du revenu cadastral qui pourrait se recommander dans l'intérêt général.

Comme corollaire de la fixation, à l'égard de toutes les propriétés bâties, d'une déduction uniforme pour frais d'entretien et de réparations, estimée à un quart du revenu brut, la remise d'un quart de la contribution foncière prévue à l'article 33, § 1er, alinéa 2 (actuel), des lois coordonnées susdites, doit être maintenue en vigueur.

2. — Remplacer l'alinéa 3 du 3° par le texte suivant :

« Pour les immeubles bâties, le revenu cadastral est fixé par comparaison à des immeubles-types. »

JUSTIFICATION.

La suppression de la seconde phrase ainsi conçue « la comparaison s'opère sur la base du revenu brut » est la conséquence de l'amendement n° 1 ci-dessus. Dès l'instant où les revenus cadastraux des immeubles bâties sont égaux dans tous les cas aux 3/4 des revenus bruts correspondants, quelle que soit la hauteur de ceux-ci, la comparaison par rapport aux immeubles-types peut être opérée indifféremment sur la base du revenu brut ou du revenu cadastral; il est préférable toutefois de retenir le revenu cadastral comme point de départ des comparaisons, cette pratique, déjà en vigueur actuellement, étant de loin la plus simple et ayant toujours donné entière satisfaction.

3. — Remplacer la première phrase du 4° par ce qui suit :

Le § 4. d), est complété par les dispositions suivantes :

JUSTIFICATION.

L'amendement proposé ne fait que rectifier une erreur matérielle de présentation en substituant, dans le liminaire, le mot « complété » au mot « remplacé ».

4. — Au 6° remplacer, dans la deuxième phrase du littéra a) les mots « revenu brut » par « revenu cadastral ».

5. — A la première phrase du 6°, littéra b), remplacer les mots « revenu brut » par « revenu cadastral ».

6. — Au 6°, modifier le premier alinéa du littéra c) comme suit :

« c) Quand aucune des méthodes prévues au b) ci-avant ne peut être suivie, le revenu cadastral du type est établi par application du taux moyen de capitalisation dont il est question à l'article 5, § 4, a), alinéa 4 ».

JUSTIFICATION (pour les n°s 4, 5 et 6).

Les modifications apportées sont rendues techniquement nécessaires par suite des amendements n°s 1 et 2 de l'article 2 ci-dessus. Les comparaisons entre immeubles types et immeubles à expertiser continueront en effet à porter sur le revenu cadastral et non, comme le prévoyait le projet, sur le revenu brut.

samengeschakelde wetten, om reden dat aldus het kadastraal inkomen afhankelijk zou worden gemaakt van elementen die vreemd zijn aan de eigenlijke huurmarkt.

Welnu, het kadastraal inkomen werd ook tot maatstaf gekozen voor de toepassing van veelvuldige wettelijke bepalingen en dit juist om reden van zijn karakter van gemiddeld, normaal, netto-inkomen van één jaar, vastgesteld op grond van vaste regels voor al de onroerende goederen. Bijaldien uitsluitend om fiscale redenen van dit principe wordt afgeweken, zouden verwijkkingen in de toepassing van de wettelijke bepalingen waarover het gaat kunnen ontstaan en zou daarenboven elke nieuwe gelijkaardige aanwending van het kadastraal inkomen, die later tot het algemeen nut gewenst zou worden geacht, kunnen worden belemmerd.

Door het feit zelf dat voor alle gebouwde eigendommen, een eenvormige vermindering voor onderhouds- en herstellingskosten, op één vierde van het bruto-inkomen geraamd, wordt bepaald, moet de vermindering ten belope van één vierde van de grondbelasting, voorzien bij artikel 33, § 1, tweede lid ('huidig), van de voornoemde samengeschakelde wetten, voort van kracht blijven.

2. — Het derde lid van 3° vervangen door de volgende tekst :

« Voor de gebouwde onroerende goederen wordt het kadastraal inkomen bepaald in vergelijking met als type geldende onroerende goederen. »

VERANTWOORDING.

Het weglaten van de tweede zin, die als volgt huidde : « de vergelijking geschieft op grond van het bruto-inkomen » volgt uit het amendement n° 1 hiervoor. Bijaldien de kadastraal inkomens van de gebouwde onroerende goederen in al de gevallen gelijk zijn aan de 3/4 van de bruto-inkomens dezelfde eigendommen, welke ook het bedrag van deze bruto-inkomens weze, mag de vergelijking met de type-onroerende goederen uitgevoerd worden, zowel op grond van het bruto-inkomen als volgens het kadastraal inkomen: het lijkt evenwel verkeerslijker het kadastraal inkomen als uitgangspunt voor de vergelijkingen aan te nemen, daar deze thans reeds van kracht zijnde handeltwijze veruit de eenvoudigste is en steeds volledige bevrediging geschonken heeft.

3. — De eerste zin van 4° vervangen door wat volgt :

§ 4. d), wordt aangevuld met de volgende bepalingen :

VERANTWOORDING.

Het voorgesteld amendement heeft slechts tot doel een materiële misslag in de voorstelling van de tekst te verbeteren door, in de inleiding, de woorden « aangevuld met » in de plaats te stellen van « vervangen door ».

4. — In de tweede zin van 6°, littéra a) de woorden « bruto-inkomen » vervangen door de woorden « kadastraal inkomen ».

5. — In de eerste zin van 6°, littéra b), de woorden « bruto-inkomen » vervangen door de woorden « kadastraal inkomen ».

6. — In het 6°, het eerste lid van littéra c), wijzigen als volgt :

« c) Wanneer geen enkele van de in bovenstaande b) voorziene methoden kan gevolgd worden, wordt het kadastraal inkomen van het type bepaald door toepassing van de gemiddelde kapitalisatierentevoet waarvan sprake in artikel 5, § 4, a), lid 4 ».

VERANTWOORDING (voor n°s 4, 5 en 6).

De aangebrachte wijzigingen zijn technisch noodzakelijk geworden ingevolge de amendementen 1 en 2 aan artikel 2 hiervoor. De vergelijkingen tussen type-onroerende goederen en te schatten eigendommen zullen inderdaad verder geschieden op grond van het kadastraal inkomen en niet, zoals bij het ontwerp bepaald, volgens het bruto-inkomen.

Art. 3.

Modifier l'antépénultième alinéa du 2e, par le texte suivant :

« La demande est considérée comme motivée quand elle est appuyée d'un relevé mentionnant au moins 1 p. c. des parcelles bâties ou non bâties, suivant le cas, dont le revenu brut actuel est supérieur ou inférieur d'au moins 15 p. c. aux 4/3 ou aux 10/9 du revenu cadastral, suivant qu'il s'agit de parcelles bâties ou non bâties. »

JUSTIFICATION.

La modification proposée constitue le corollaire des adaptations reprises aux amendements n° 1, 2, 4 et 5 de l'article 2.

Art. 8.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

L'article 33, § 2, des mêmes lois coordonnées est remplacé par les dispositions suivantes :

« Les cotations afférentes à un revenu cadastral inférieur à 300 francs ne sont pas portées aux rôles. »

JUSTIFICATION.

Cet amendement consacre le maintien de l'article 33, § 1er, alinéa 2, des lois coordonnées susdites, prévoyant l'octroi d'une réduction d'un quart de la contribution foncière pour les habitations modestes. Les motifs de ce maintien se trouvent développés dans la justification relative à l'amendement n° 1 de l'article 2 ci-dessus.

Art. 9.

Au troisième alinéa, — 8me et 9me lignes, — du 4e, remplacer les mots « à l'article 5, § 4, a), alinéas 2 et 3 », par « à l'article 5, § 4, a), alinéas 4 et 5 ».

JUSTIFICATION.

Cet amendement a uniquement pour but de rectifier une erreur matérielle de présentation.

Insérer les dispositions ci-après qui feront l'objet d'un chapitre.

CHAPITRE II (nouveau).**Dispositions additionnelles.**

Art. 10.

Il est institué un fonds provincial spécial et un fonds communal spécial. Chaque fonds est alimenté par un prélèvement annuel sur les ressources générales du Trésor.

Ces fonds sont rattachés au budget du Ministère de l'Intérieur.

Art. 3.

Het laatste lid op twee na van 2e wijzigen als volgt :

« De aanvraag wordt als gemotiveerd beschouwd wan-ner zij gesteund is door een opgave waarop ten minste 1 t. h. der gebouwde of ongebouwde percelen, volgens het geval, vermeld zijn, waarvan het huidig bruto-inkomen tenminste 15 t. h. hoger of lager is dan de 4/3 of de 10/9 van het kadastraal inkomen, naargelang het gebouwde of onge- bouwde percelen betreft. »

VERANTWOORDING.

De voorgestelde wijziging volgt uit de aanpassingen opgenomen in de amendementen 1, 2, 4 en 5 op artikel 2.

Art. 8.

De tekst van dit artikel vervangen door volgende tekst :

Artikel 33, § 2, van dezelfde samengeschakelde wetten wordt vervangen door volgende bepalingen :

« De aanslagen in verband met een kadastraal inkomen beneden 300 frank worden niet in het kohier gebracht. »

VERANTWOORDING.

Uit dit amendement vloeit voort dat artikel 33, § 1, tweede lid, der vooroemde samengeschakelde wetten, waarbij de toekenning van een vermindering ten behoeve van één vierde van de grondbelasting voor de beschreven woningen wordt voorzien, verder van kracht blijft. De redenen welke zulks rechtvaardigen werden uiteengezet in de verantwoording betreffende het amendement n° 1 aan artikel 2 hiervoor.

Art. 9.

In het derde lid, — 11de en 12de regels, — van het 4^e, de woorden « in artikel 5, § 4, a), ledens 2 en 3 » vervangen door « in artikel 5, § 4, a), ledens 4 en 5 ».

VERANTWOORDING.

Dit amendement heeft slechts tot doel een materiële misslag in de voorstelling van de tekst te verbeteren.

De navolgende bepalingen als hoofdstuk invoegen.

HOOFDSIJK II (nieuw).**Additionele bepalingen.**

Art. 10.

Er wordt een speciaal provinciaal fonds en een speciaal gemeentelijk fonds ingesteld. Elk fonds wordt gestijfd door een jaarlijkse afname van de algemene inkomsten van 's Rijks Schatkist.

Die fondsen worden bij de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken betrokken.

Art. 11.

La dotation initiale du fonds provincial spécial et du fonds communal spécial est égale au total arrondi d'une part au million supérieur et, d'autre part, à la dizaine de millions supérieure, du produit des centimes additionnels établis respectivement par l'ensemble des provinces et par l'ensemble des communes du royaume à la contribution foncière basée sur le revenu cadastral de l'outillage industriel pour l'année précédant celle de la mise en vigueur de la péréquation générale.

A partir du 1er janvier de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur des dispositions du présent chapitre, les dotations initiales des deux Fonds sont augmentées chaque année de 2 % de leur montant.

Art. 12.

En vue de chaque répartition annuelle des deux fonds, il est procédé pour chaque province et pour chaque commune, à la multiplication du taux des additionnels à la contribution foncière établis pour l'année précédente, par le revenu présumé de l'outillage industriel, tel que ce revenu est défini aux articles 13 à 17.

La répartition du fonds provincial spécial et du fonds communal spécial est ensuite effectuée au prorata des résultats ainsi obtenus pour l'ensemble des provinces et l'ensemble des communes.

Art. 13.

Pour la répartition relative à la première année d'application des dispositions du présent chapitre, le revenu présumé de l'outillage industriel est égal à la partie du revenu cadastral industriel de l'année précédente se rapportant à l'outillage seul.

Art. 14.

Pour la répartition relative à la seconde année d'application des dispositions du présent chapitre, le revenu présumé de l'outillage industriel est égal à celui déterminé conformément à l'article 13 multiplié par la proportion existant entre, d'une part, le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions — résultant de la péréquation générale actuellement en préparation et, d'autre part, la partie du revenu cadastral industriel de l'année précédant celle de l'entrée en vigueur des dispositions du présent chapitre se rapportant aux bâtiments, y compris le sol.

Pour les communes non comprises dans la répartition de la première année et qui devraient être incluses dans celle de la deuxième année du chef de l'établissement, sur leur territoire, de bâtiments industriels imposables pour la première fois à la contribution foncière au 1er janvier de l'année de la mise en vigueur des dispositions du présent chapitre, le revenu présumé de l'outillage industriel est égal au produit du revenu cadastral de ces bâtiments — sol et constructions — par le coefficient 1,2.

Art. 11.

De oorspronkelijke dotatie van het speciaal provinciaal fonds en van het speciaal gemeentelijk fonds is gelijk aan het totaal, afgerond enerzijds op het naasthogere miljoen en anderzijds op het naasthogere millioenen tiental van de opbrengst der opcentimes, welke respectievelijk door al de provinciën samen en door al de gemeenten samen van het Rijk worden geheven op de grondbelasting gevestigd op het kadastraal inkomen van de nijverheidsoutillering, voor het jaar vóór dat, waarin de algemene peraequatie van kracht wordt.

Met ingang van 1 Januari van het jaar volgend op dat waarin de bepalingen van dit hoofdstuk in werking treden, worden de oorspronkelijke dotatien van de beide fondsen telkenjare met 2 % van hun bedrag verhoogd.

Art. 12.

Met het oog op de jaarlijkse verdeling van de twee fondsen, wordt voor elke provincie en voor elke gemeente het aantal voor het voorgaande jaar op de grondbelasting geheven opcentimes vermenigvuldigd met het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsoutillering, zoals dit inkomen bepaald wordt in de artikelen 13 tot 17.

De verdeling van het speciaal provinciaal fonds en van het speciaal gemeentelijk fonds geschiedt vervolgens naar rata van de aldus voor al de provinciën en voor al de gemeenten samen verkregen uitkomsten.

Art. 13.

Voor de verdeling betreffende het eerste toepassingsjaar van de bepalingen van dit hoofdstuk, is het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsoutillering gelijk aan het gedeelte van het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen betreffende het voorgaande jaar, dat uitsluitend op de ouillering heeft.

Art. 14.

Voor de uitkering betreffende het tweede toepassingsjaar van de bepalingen van dit hoofdstuk, is het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsoutillering gelijk aan het in artikel 13 bepaalde inkomen, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande, tussen eensdeels het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — zoals dit voortvloeit uit de thans in voorbereiding zijnde algemene peraequatie en, anderdeels, het op de gebouwen — met inbegrip van de grond — betrekking hebbende gedeelte van het kadastraal inkomen voor de nijverheidsgebouwen betreffende het jaar vóór dat waarin de bepalingen van dit hoofdstuk van kracht worden.

Voor de gemeenten die bij de verdeling van het eerste jaar niet in aanmerking komen doch wel bij die van het tweede jaar wegens het oprichten, op hun grondgebied, van nijverheidsgebouwen, welke voor de eerste maal op 1 Januari van het jaar waarin de bepalingen van dit hoofdstuk van kracht worden, met de grondbelasting kunnen belast worden, is het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsoutillering gelijk aan het product van de vermenigvuldiging van het kadastraal inkomen deser gebouwen — grond en gebouwen — met de coëfficiënt 1,2.

Art. 15.

Pour les répartitions relatives aux années subséquentes, le revenu présumé de l'outillage industriel est égal à celui déterminé conformément à l'article 14, augmenté ou diminué, selon le cas, du produit de la multiplication par 1, 2 de la différence positive ou négative entre le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions — de l'année précédant celle de la répartition et le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions — de l'année d'entrée en vigueur des dispositions du présent chapitre.

Art. 16.

Après chaque péréquation générale ou révision extraordinaire des revenus cadastraux postérieure à la péréquation générale actuellement en préparation, le revenu présumé de l'outillage est augmenté ou diminué dans la même proportion que le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions. Toutefois, cette modification n'est appliquée qu'à partir de l'année suivant celle de l'imposition à la contribution foncière des revenus cadastraux revisés.

Pour les communes devant participer pour la première fois à la répartition de l'année suivant celle de la première imposition des revenus cadastraux ainsi revisés, et ce en raison de l'établissement sur leur territoire de nouveaux bâtiments industriels, le revenu présumé de l'outillage industriel est égal au produit de la multiplication par 1, 2 du revenu cadastral de ces bâtiments — sol et constructions.

Pour les années suivantes, le nouveau revenu présumé de l'outillage industriel sera augmenté ou diminué, selon le cas, d'un montant égal au produit de la multiplication par 1, 2 des variations positives ou négatives subies par le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions. Les adaptations ne sont toutefois opérées que l'année suivant celle pour laquelle le revenu cadastral modifié ou nouveau devient imposable à la contribution foncière.

Art. 17.

Les calculs prévus aux articles 13 à 16 sont effectués séparément pour chaque commune. Le revenu présumé de l'outillage industriel de chaque province est égal au total des revenus présumés ainsi établis pour les différentes communes de la province.

Art. 18.

Pour le calcul de la partie du revenu cadastral industriel de l'année précédant celle de l'entrée en vigueur des dispositions du présent chapitre, qui se rapporte à l'outillage, sont à considérer comme outillage toutes machines et installations qui, en vertu de l'article premier, cesseront d'être prises en considération pour la détermination du revenu cadastral des bâtiments industriels, lors de la péréquation générale actuellement en préparation.

Les ventilations des revenus cadastraux des bâtiments industriels, nécessaires en vue de l'exécution de la présente loi, sont effectuées par l'administration du cadastre.

* * *

Art. 15.

Voor de verdelingen betreffende de daaropvolgende jaren is het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsouillering gelijk aan het inkomen bepaald overeenkomstig artikel 14, naar het geval verhoogd of verlaagd met het product van de vermenigvuldiging met 1,2 van het positief of negatief verschil tussen het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — van het jaar vóór dat der verdeling, en het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — van het jaar, waarin de bepalingen van dit hoofdstuk van kracht worden.

Art. 16.

Na elke algemene peraequatie of buitengewone herziening van de kadastrale inkomsten, volgende op de thans in voorbereiding zijnde algemene peraequatie, wordt het vermoedelijk inkomen van de ouillering verhoogd of verlaagd in dezelfde verhouding als het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen. Deze wijziging wordt evenwel slechts toegepast met ingang van het jaar volgend op de aanslag in de grondbelasting van de herziene kadastrale inkomsten.

Voor de gemeenten, die wegens het oprichten op hun grondgebied van nieuwe nijverheidsgebouwen voor de eerste maal in aanmerking komen voor de verdeling van het jaar, volgend op dat, van de eerste aanslag op de aldus herziene kadastrale inkomsten, is het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsouillering gelijk aan het product van de vermenigvuldiging met 1,2 van het kadastraal inkomen van die gebouwen — grond en gebouwen.

Voor de volgende jaren wordt het vermoedelijk nieuw inkomen van de nijverheidsouillering naar het geval vermeerderd of verminderd met een bedrag gelijk aan het product van de vermenigvuldiging met 1,2 van de wijzigingen in positieve of negatieve zin, ondergaan door het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen. De aanpassingen geschieden evenwel slechts het jaar na dat, waarin het gewijzigd of nieuw kadastraal inkomen in de grondbelasting kan aangeslagen worden.

Art. 17.

De in de artikelen 13 tot 16 bepaalde berekeningen geschieden afzonderlijk voor elke gemeente. Het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsouillering in elke provincie is gelijk aan het totaal van de aldus voor de verschillende gemeenten van de provincie vastgestelde vermoedelijke inkomsten.

Art. 18.

Voor de berekening van het op de ouillering betrekking hebbende gedeelte van het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen betreffende het jaar vóór dat van het van kracht worden der bepalingen van dit hoofdstuk, worden als ouillering beschouwd alle machines en installaties, welke krachtens het eerste artikel bij de thans in voorbereiding zijnde algemene peraequatie niet meer in aanmerking komen voor het bepalen van het kadastraal inkomen uit de nijverheidsgebouwen.

De voor de tenuitvoerlegging van deze wet vereiste schiftingen van de kadastrale inkomsten der nijverheidsgebouwen worden verricht door het bestuur van het kadaaster.

* * *

Porter les dispositions du chapitre II du projet sous le chapitre III et donner aux articles 10, 11 et 12 les n°s 19, 20 et 21.

Aux articles 20 et 21 (anciens 11 et 12) remplacer les mots « article 10 », par les mots « article 19 ».

JLISTIFICATION.

Le projet de loi prévoit notamment la suppression de l'imposition de l'outillage industriel à la contribution foncière, à partir de l'entrée en vigueur des revenus cadastraux à résulter de la péréquation générale actuellement en préparation.

Cette suppression devant entraîner pour les provinces et les communes la perte de la partie du produit des centimes additionnels se rapportant au revenu de l'outillage industriel, le projet de loi annonce la création de fonds spéciaux destinés à dédommager l'un, les provinces, l'autre, les communes intéressées.

L'évaluation et le mode de répartition de ces fonds spéciaux devra établir une compensation devant se rapprocher aussi près que possible de la perte de ressources effectivement subie par chaque province ou commune.

La Commission des Finances de la Chambre des Représentants ayant insisté pour connaître les mesures envisagées à cette fin, le Gouvernement a renoncé à déposer un projet de loi spécial pour régler cet objet et a estimé préférable d'intégrer les dispositions législatives envisagées dans le présent projet de loi.

A. — Calcul de la dotation des fonds.

La dotation initiale sera établie en fonction des recettes que procureront les additionnels à la contribution foncière établis par les provinces et les communes pour l'année antérieure à celle de la mise en application des résultats de la péréquation générale et se rapportant au revenu cadastral de l'outillage industriel.

A cette fin, le revenu cadastral de l'outillage industriel imposable pour l'année en question sera déterminé par l'administration du cadastre pour chaque province et commune en vue du calcul du produit de l'imposition établie par chaque administration et pour tout le pays.

D'autre part, le produit présumé de ces additionnels sera arrondi au million immédiatement supérieur pour qui concerne les provinces et à la dizaine de millions immédiatement supérieure pour ce qui concerne les communes.

Sur la base des chiffres actuellement connus tant des revenus cadastraux que des additionnels provinciaux et communaux à la contribution foncière, les dotations initiales des deux Fonds s'établiraient aux environs de 19 millions pour les provinces et de 190 millions pour les communes.

A ce propos, l'exposé des motifs du projet de loi souligne qu'« il est communément admis que la propriété immobilière supporte une charge fiscale qu'il serait dangereux d'aggraver, bien qu'elle soit assise sur des revenus cadastraux qui, en règle générale, atteignent à peine la moitié du revenu réel ». Ce texte laisse entendre que la péréquation cadastrale sera suivie d'une adaption des taux d'imposition effectuée de telle manière que, ni l'Etat, ni les pouvoirs régionaux et locaux ne retiennent de la simple péréquation des bases cadastrales un accroissement important des rentrées provenant de l'impôt foncier.

Chaque année, les fonds spéciaux seront augmentés d'un montant représentant 2 % de la dotation initiale. Ce pourcentage représente une moyenne normale de l'augmentation constatée des revenus cadastraux de bâtiments industriels sur une période s'étendant sur 20 ans. En 1932, le montant du revenu cadastral industriel — sol, constructions et outillage — s'élevait à 501 millions; il atteint en 1951, 765 millions soit 53 % en plus en 20 ans ou une augmentation annuelle moyenne de 53/20 = 2,65 %. Mais cette période est marquée par deux circonstances spéciales. D'une part, la guerre qui n'a ralenti qu'apparemment les investissements, beaucoup d'usines continuant à y recourir pour des raisons suffisamment connues et, d'autre part, l'après-guerre, caractérisé par un développement singulièrement accru du volume des installations industrielles. Pour établir une moyenne, ce développement inusité ne doit pas être pris en considération pour sa totalité et c'est pourquoi le Gouvernement estime devoir admettre un accroissement constant, ne dépassant pas bon an mal an 2 %.

B. — Répartition des Fonds.

La répartition doit évidemment être établie de manière à donner, à chaque commune et à chaque province, une part proportionnelle et au moins égale à ce qui lui revient dans le système actuel.

De bepalingen van hoofdstuk II van het ontwerp onder het hoofdstuk III brengen en aan de artikelen 10, 11 en 12 respectievelijk de nummers 19, 20 en 21 toecken.

In de artikelen 20 en 21 (vroeger 11 en 12) de woorden « artikel 10 » vervangen door « artikel 19 ».

VERANTWOORDING.

Bij het ontwerp van wet wordt namelijk de belasting van de rijverheidssouillering met de grondbelasting afgeschaft, met ingang van het van kracht worden der kadastrale inkomsten, voortvloeiende uit de thans in voorbereiding zijnde algemene perequatie.

Daar die afschaffing noodzakelijk voor de provincien en de gemeenten het verlies medebrengt van een deel van de opbrengst der opcentimes, welke betrekking hebben op de inkomsten uit de rijverheidssouillering, wordt in het wetsontwerp de instelling aangekondigd van speciale fondsen, die bestemd zijn het één om de betrokken provincien, het andere om de betrokken gemeenten schadeloos te stellen.

De ramming en verdelenwijze van die speciale fondsen dient een compensatie tot stand te brengen waarbij het door iedere provincie of gemeente geleden verlies aan middelen zo dicht mogelijk moet worden bewaderd.

Daar de Commissie van Financiën van de Kamer der Volksvertegenwoordigers aangedrongen heeft om de met dat doel in overweging genomen maatregelen te kennen, heeft de Regering afgezien van de indiening van een speciaal wetsontwerp tot regeling van die kwestie en heeft zij het verkeerslijkt geacht de voorgenomen wetsbeperkingen in onderhavig wetsontwerp op te nemen.

A. — Betekening van de dotatie van de fondsen.

De oorspronkelijke dotatie zal vastgesteld worden in functie van de inkomsten, die de opcentimes op de grondbelasting zullen verstrekken, welke door de provincien en gemeenten worden geheven voor het jaar voor dat, waarin de resultaten der algemene perequatie toegepast zullen worden en die op het kadastral inkomen uit de rijverheidssouillering betrekking hebben.

Daartoe zal het voor dat jaar belastbaar kadastral inkomen uit de rijverheidssouillering door het bestuur van het kadaaster voor iedere provincie en gemeente bepaald worden met het oog op de berekening van de opbrengst der door ieder bestuur en voor gans het land gewestigde belasting.

Anderdeels zal de vermoedelijke opbrengst van die opcentimes voor de provincien op het naasthogere miljoen en voor de gemeenten op het naasthoger tienmillioental afgerekend worden.

Op voet van de thans gekende cijfers zowel nopens de kadastrale inkomsten als nopens de provincie- en gemeenteopcentimes op de grondbelasting, zouden de oorspronkelijke dotatiën der twee fondsen ongeveer vastgesteld worden op 19 miljoen voor de provincien en 190 miljoen voor de gemeenten.

Dienaangaande wordt in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp beklemtoond dat doorgaans aangenomen wordt dat « de onroerende goederen een fiscale last dragen die het gevaarlijk zou zijn te verzuilen alhoewel hij gevestigd is op kadastrale inkomens dle, in algemene regel, nauwelijks de helft van het werkelijk inkomen bereiken ». Die tekst laat verstaan dat de kadastrale perequatie gevuld zal worden door een aanpassing der belastingpercentages en wel dergelijke dat het Rijk noch de gewestelijke en plaatselijke machten een belangrijke aanwas van de opbrengst der grondbelasting uit de louter perequatie der kadastrale grondslagen verkrijgen.

Ieder jaar worden de speciale fondsen verhoogd met een bedrag, dat 2 % der oorspronkelijke dotatie behoort. Dat percentage komt overeen met het normaal gemiddelde van de geconstateerde verhoging der kadastrale inkomsten uit rijverheidsgebouwen over een tijdvak van 20 jaar. In 1932 beliep het bedrag van het kadastral inkomen van de rijverheidsgebouwen — grond, gebouwen en ouillering — 501 miljoen; in 1951, 765 miljoen zegge 53 % meer in twintig jaar of een gemiddelde jaarlijkse verhoging van 53/20 = 2,65 %. Doch dat tijdvak is gekenmerkt door twee bijzondere omstandigheden. Eensdeels de oorlog die de beleggingen slechts schijnbaar heeft vertraagd daardat vele fabrieken om welbekende redenen er mede voortgingen en anderdeels de na-oorlogse tijd welke door een buitengewone toename van de rijverheidsinrichtingen gekenmerkt was. Om een gemiddelde vast te stellen moet die ongewone ontwikkeling niet geheel in aanmerking genomen worden en de Regering heeft derhalve geoordeeld dat een vast gemiddelde dient aangenomen dat per jaar geen 2 % te boven gaat.

B. — Verdeling van de fondsen.

De verdeling dient klaarblijkend derwijs vastgesteld dat aan iedere provincie en gemeente een deel gegeven wordt dat evenredig en ten minste gelijk is aan datgene, dat haar in het huidige stelsel toekomt.

La formule proposée présente une particularité essentielle qu'il importe de mettre en lumière avant de passer à l'analyse du mécanisme de répartition.

Actuellement, il y a identité entre l'exercice fiscal auquel se rapportent tant le revenu cadastral imposé que les additionnels provinciaux et communaux et l'année à laquelle se rattachent les recettes effectuées par les pouvoirs taxateurs.

Il ne pourra plus en être de même sous l'empire des nouvelles dispositions.

En effet, les impositions d'une année déterminée peuvent encore être établies par les conseils provinciaux et communaux le dernier jour de l'année à laquelle elles se rapportent.

La répartition des nouveaux fonds créés, devant forcément tenir compte des additionnels pour toutes les provinces et toutes les communes, ne pourrait jamais intervenir au cours de l'année à laquelle elle se rapporte si elle était assise sur les additionnels et sur les revenus cadastraux de cette année. A peine de prolonger les délais de répartition dans une mesure excessive, force est donc d'admettre que la répartition sera effectuée sur la base des données relatives à l'année précédente. Par exemple, la répartition de l'année 1955 ne se fondera pas sur le revenu présumé et les additionnels de 1955 mais sur les bases afférentes à 1954.

En outre, un régime spécial de répartition devra être établi pour les deux premières années, le régime définitif ne pouvant être appliqué qu'à partir de la troisième année de fonctionnement des fonds.

Le mécanisme des répartitions transitoires et définitives est exposé ci-après :

1) Répartition de la première année (art. 13).

Cette répartition sera effectuée sur la base du revenu cadastral de l'outillage industriel déterminé comme suit :

Le revenu cadastral industriel comprend actuellement le revenu se rapportant, d'une part, aux bâtiments — sol et constructions — et, d'autre part, à l'outillage industriel. L'administration du cadastre ventilerà le revenu cadastral industriel de la dernière année d'application du régime actuel de manière à déterminer par commune le revenu se rapportant à l'outillage destiné à échapper ultérieurement à la contribution foncière. Pour chaque commune et province, ce dernier revenu sera multiplié par les additionnels établis pour la même année. La répartition sera effectuée sur les bases ainsi obtenues.

Exemple pour l'année 1955.

(en supposant que la péréquation générale des revenus cadastraux actuellement en préparation sorte ses effets au 1er janvier 1955).

De voorgestelde regeling vertoont een essentiële bijzonderheid welke verduidelijkt moet worden alvorens tot de uiteenzetting van het verdelingsstelsel over te gaan.

Thans bestaat er gelijkheid tussen het belastingdienstjaar, waarop zowel het belast kadastraal inkomen als de provincie- en gemeente- opcentimes betrekking hebben en het jaar waaraan de door de heffende machten gedane ontvangsten verbonden zijn.

Dit kan niet verder van toepassing blijven na het in voege brengen van de nieuwe beschikkingen.

Inderdaad, de belastingen van een bepaald dienstjaar kunnen nog steeds door de provincie- en gemeenteraad de laatste dag van het jaar, waarop ze betrekking hebben, geheven worden.

De verdeling van de nieuw-ingestelde fondsen, waarbij noodzakelijk rekening moet gehouden worden met de opcentimes voor al de provinciën en al de gemeenten, zou nooit kunnen geschieden in de loop van het jaar, waarop ze betrekking heeft, zo ze geschiedt op voet van de opcentimes en de kadastrale inkomsten van dat jaar. Om de verdelingstermijn niet uittermate te moeten verlengen moet een verdeling verricht op voet van de gegevens betreffende het voorstaande jaar aangenomen worden. De uitkering voor 1955 zal bijvoorbeeld niet geschieden op voet van het vermoedelijk inkomen en de opcentimes voor 1955 doch op de grondslagen betreffende 1954.

Bovendien zal een bijzonder verdelingsstelsel dienen ingevoerd voor de eerste twee jaren daart het definitief stelsel slechts niet ingang van het derde jaar van de werking van de fondsen toegepast kan worden.

De voorlopige en definitieve verdelingswijze wordt hierna uiteengezet :

1) Verdeling voor het eerste jaar (art. 13).

Die verdeling zal gedaan worden op voet van het als volgt bepaald kadastraal inkomen van de nijverheidsouillering :

Het kadastraal inkomen van de nijverheidsinrichtingen omvat thans het inkomen dat betrekking heeft, eensdeels op de gebouwen — grond en gebouwen — en anderdeels op de nijverheidsouillering. Het bestuur van het kadaaster zal het kadastraal inkomen van de nijverheidsgebouwen betreffende het laatste toepassingsjaar van het huidige stelsel derwijze schaffen, dat het inkomen, hetwelk betrekking heeft op de ouillering die later buiten het toepassingsveld van de grondbelasting zal vallen, per gemeente bepaald wordt. Voor iedere gemeente en provincie zal dit laatste inkomen met de voor hetzelfde jaar geheven opcentimes vermenigvuldigd worden. De uitkering zal op de alzo bekomen grondslagen geschieden.

Voorbeeld voor 1955.

(in de onderstelling dat de algemene peraequatie der kadastrale inkomsten, die thans in voorbereiding is, op 1 Januari 1955 uitwerking zal hebben).

	Revenu cadastral de l'outillage seul pour 1954 Kadastraal inkomen voor 1954 van de ouillering alleen	Centimes additionnels pour 1954 (en centaines) Opcentimes voor 1954 (in honderdtallen)	Bases de répartition du fonds communal spécial Grondslagen voor de verdeling van het speciaal gemeentefonds	Bases de répartition du fonds provincial spécial Grondslagen voor de verdeling van het speciaal provinciefonds	
Commune A	200.000	4,00	800.000	—	Gemeente A.
Commune B	400.000	3,50	1.400.000	—	Gemeente B.
Commune C	500.000	3,80	1.900.000	—	Gemeente C.
Province X	50.000.000	0,50	—	25.000.000	Provincie X.
Ensemble du pays	460.000.000	—	1.700.000.000	210.000.000	Gans het land.

La répartition donne :

Fonds communal spécial (dotation initiale supposée égale à : 200.000.000.)

$$\text{Commune A : } 800.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 94.118$$

$$\text{Commune B : } 1.400.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 164.706$$

De verdeling geeft :

Speciaal gemeentefonds (oorspronkelijke dotatie verondersteld gelijk te zijn aan : 200.000.000.)

$$\text{Gemeente A : } 800.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 94.118$$

$$\text{Gemeente B : } 1.400.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 164.706$$

$$\text{Commune C: } 1.900.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 223.529$$

Fonds provincial spécial (dotation initiale supposée égale à: 20.000.000.)

$$\text{Province X: } 25.000.000 \times \frac{20.000.000}{210.000.000} = 2.380.952$$

Ce tableau appelle les remarques suivantes :

a) les bases adoptées pour cette répartition représentent une fonction du rendement qu'aurait procuré la perception des additionnels réels pour 1954; pour obtenir ce rendement exact, il suffirait, en effet, de multiplier ces bases par 1,5 (majoration applicable aux revenus cadastraux des bâtiments industriels en vue de leur imposition) et par 6 p.c. (taux du principal de l'impôt foncier); ces facteurs qui sont les mêmes pour toutes les provinces et les communes peuvent être négligés dans le calcul des bases de répartition;

b) seules les communes pour lesquelles de l'outillage doit être pris en considération interviennent dans la répartition et ce en proportion du préjudice réellement subi;

c) la dotation pour tout le pays se rapprochant très sensiblement du montant des ressources qu'aurait procurées la perception effective des additionnels sur le revenu de l'outillage, il en découle que chaque commune et chaque province recevra effectivement la compensation qui lui revient.

2) Répartition de la deuxième année (art. 14).

Les revenus cadastraux de l'outillage, tels qu'ils ont été établis pour la première répartition, auraient dû normalement être péréquatisés au 1er janvier de l'année d'entrée en vigueur de la loi. Dès lors, il faut introduire, dans la détermination de la base de répartition par commune, un nouvel élément qui consiste en l'augmentation que le revenu de l'outillage industriel ancien aurait vraisemblablement subie dans la commune.

Pour déterminer cette majoration, on n'a d'autre possibilité que de s'en référer au pourcentage d'augmentation relevé pour les bâtiments industriels — sol et constructions —; ce pourcentage s'obtient par la division du revenu cadastral revisé des bâtiments industriels, par la partie du revenu cadastral industriel de l'année précédant celle de l'imposition des revenus revisés, se rapportant au sol et aux constructions seuls.

Sauf la prise en considération de ce nouveau facteur, la répartition est effectuée selon des modalités analogues à celles admises pour la première année d'application de la présente loi.

Exemple pour l'année 1956.

(en supposant également que la péréquation générale des revenus cadastraux actuellement en préparation sorte ses effets au 1er janvier 1955; on suppose en outre que les pourcentages d'augmentation constatés par suite de cette péréquation générale dans le total des revenus cadastraux afférents au sol et aux constructions compris dans les bâtiments industriels, s'élèvent respectivement pour les communes A, B et C à 2,5 - 2,4 et 2,3).

$$\text{Gemeente C: } 1.900.000 \times \frac{200.000.000}{1.700.000.000} = 223.529$$

Speciaal provinciefonds (oorspronkelijke dotatie verondersteld gelijk te zijn aan: 20.000.000.)

$$\text{Provincie X: } 25.000.000 \times \frac{20.000.000}{210.000.000} = 2.380.952$$

Bij die tabel dienen de navolgende opmerkingen gemaakt :

a) de voor die uitkering aangenomen grondslagen vertegenwoordigen een verhouding van de opbrengst, die de inning van de werkelijke opcentimes voor 1954 had kunnen verschaffen; om die juiste opbrengst te bekomen zou het inderdaad volstaan die grondslagen met 1,5 (verhoging toegepast op de kadastrale inkomsten uit de nijverheidsgebouwen met het oog op hun belasting) en met 6 t.h. (percentage van de hoofdsom der grondbelasting) te vermenigvuldigen. Die factoren, welke voor alle provinciën en gemeenten dezelfde zijn, kunnen bij de berekening van de verdelingsgrondslagen buiten beschouwing blijven;

b) alleen de gemeenten, waarvoor outillering in aanmerking dient genomen, hebben deel in de verdeling en zulks in verhouding tot het werkelijk geleden verlies.

c) daar de dotatie voor gans het land het bedrag der inkomsten, welke de werkelijke inning van de opcentimes op het inkomen van de outillering zou hebben opgebracht, zeer dicht benaderd, vloeit daaruit voort dat iedere gemeente en provincie werkelijk de haar toekomende vergoeding ontvangen zal.

2) Verdeling voor het tweede jaar (art. 14).

De op de outillering betrekking hebbende kadastrale inkomsten, zoals ze voor de eerste verdeling zijn vastgesteld, zouden normaal op 1 Januari van het jaar der inwerkingtreding der wet moeten zijn gepercequateerd. Derhalve moet bij de vaststelling van de verdeleningsgrondslag per gemeente, rekening gehouden worden met een nieuw gegeven, dat bestaat in de verhoging, die het oud inkomen uit de nijverheidsoutillering waarschijnlijk in de gemeente zou hebben ondergaan.

Om die verhoging te bepalen kan men enkel afgaan op het gebleken verhogingspercentage voor de nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen —; dat percentage wordt bekomen door de deling van het herziene kadastrale inkomen der nijverheidsgebouwen door het alleen op de grond en de gebouwen betrekking hebbende gedeelte van het kadastraal inkomen derzelfde eigendommen voor het jaar vóór dat waarin de herziene inkomsten aan de grondbelasting worden onderworpen.

Behoudens het in aanmerking nemen van deze nieuwe factor, wordt de verdeling gedaan op dezelfde voet als voor het eerste toepassingsjaar der wet.

Voorbeeld voor 1956.

(in de onderstelling dat de thans in voorbereiding zijnde algemene perequatie op 1 Januari 1955 uitwerking heeft en aangenomen bovendien dat de verhogingspercentages, die ingevolge die algemene perequatie in het totaal der kadastrale inkomsten met betrekking tot de grond en de gebouwen, begrepen onder de nijverheidsgebouwen, voor de gemeenten A, B en C respectievelijk 2,5 - 2,4 en 2,3 bedragen).

	Revenu présumé de l'outillage industriel en 1955 — Vermoedelijk inkomen uit de nijverheids-outillering in 1955	Centimes additionnels pour 1955 (en centaines) — Opcentimes voor 1955 (in honderdtallen)	Bases de répartition du fonds communal spécial — Grondslagen voor de verdeling van het speciaal gemeentefonds	Bases de répartition du fonds provincial spécial — Grondslagen voor de verdeling van het speciaal provinciefonds	
Commune A	$200.000 \times 2,5 = 500.000$	2,00	1.000.000	—	Gemeente A.
Commune B	$400.000 \times 2,4 = 960.000$	1,80	1.728.000	—	Gemeente B.
Commune C	$500.000 \times 2,3 = 1.150.000$	1,90	2.185.000	—	Gemeente C.
Province X	120.000.000	0,20	—	24.000.000	Provincie X.
Ensemble du pays	1.100.000.000	—	2.000.000.000	200.000.000	Gans het land.

La répartition donne :

Fonds communal spécial (dotation 204.000.000).

	204.000.000
Commune A : 1.000.000 ×	= 102.000
	2.000.000.000
	204.000.000
Commune B : 1.728.000 ×	= 176.256
	2.000.000.000
	204.000.000
Commune C : 2.185.000 ×	= 222.870
	2.000.000.000

Fonds provincial spécial (dotation 20.400.000).

	20.400.000
Province X : 24.000.000 ×	= 2.448.000
	200.000.000

3) Répartition pour les années suivantes (art. 15).

Les bases de répartition doivent évidemment suivre les fluctuations qu'aurait normalement subies le revenu de l'outillage et plus particulièrement tenu compte du revenu des industries nouvelles.

A cette fin, à partir de la troisième année d'application, la base de répartition établie pour chaque commune comprendra un élément mobile, représentant le revenu présumé de l'outillage, à ajouter au revenu présumé déterminé pour la répartition de la deuxième année ou devant être retranché de ce revenu présumé suivant le cas.

Cet élément mobile est établi en fonction des variations du revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions — par rapport au revenu imposé pour la première année de l'application de la loi.

Les différences en plus ou en moins ainsi constatées sont affectées d'un multiplicateur représentant la proportion normale existant dans le revenu cadastral industriel actuel entre, d'une part, la partie afférente à l'outillage seul et, d'autre part, la partie afférente au sol et aux bâtiments.

Il s'indique en l'espèce d'utiliser la proportion entre ces deux éléments établis pour l'ensemble du pays et non pour chaque commune en particulier sous peine d'aboutir à des différences inadmissibles d'une localité à l'autre. Les investigations opérées montrent que la proportion normale à retenir s'établit à 1,2.

Comme chaque répartition annuelle est effectuée toujours sur la base des éléments de l'année antérieure, ce coefficient 1,2 sera appliqué à la différence entre le revenu cadastral des bâtiments industriels de l'année précédente et celui de l'année de première imposition du revenu cadastral revisé des dits biens.

Les communes, où de nouveaux bâtiments industriels sont érigés sans qu'il en eût existé jusque là sur leur territoire, seront admises au bénéfice de la répartition mais à raison seulement de la base correspondant au revenu présumé de l'outillage obtenu par application du multiplicateur 1,2 au revenu cadastral de ces nouvelles constructions.

Le mode de répartition prévu par le projet de loi permet donc les adaptations nécessaires de manière à tenir compte des intérêts légitimes des provinces et communes intéressées.

Exemple pour l'année 1959.

(dans la supposition que la péréquation générale des revenus cadastraux en préparation sorte ses effets au 1er janvier 1955).

De verdeling geeft :

Speciaal gemeentefonds (dotatie 204.000.000).

	204.000.000
Gemeente A : 1.000.000 ×	= 102.000
	2.000.000.000
	204.000.000
Gemeente B : 1.728.000 ×	= 176.256
	2.000.000.000
	204.000.000
Gemeente C : 2.185.000 ×	= 222.870
	2.000.000.000

Speciaal provinciefonds (dotatie 20.400.000).

	20.400.000
Provincie X : 24.000.000 ×	= 2.448.000
	200.000.000

3) Verdeling voor de volgende jaren (art. 15).

De verdelingsgrondslagen, moeten noodzakelijk de schommelingen volgen welke het op de uitkerling betrekking hebbende inkomen normaal zou hebben ondergaan en meer bijzonder, rekening houden met het inkomen uit nieuwe rijverheidsbedrijven.

Daartoe zal met ingang van het derde toepassingsjaar de voor iedere gemeente vastgestelde uitkerlingsgrondslag een veranderlijk gegeven bevatten, dat het vermoedelijk inkomen van de uitkerling vertegenwoordigt, hetwelk naar het geval dient toegevoegd aan of afgetrokken van het voor de verdeling voor het tweede jaar vastgesteld vermoedelijk inkomen.

Dit veranderlijk gegeven wordt vastgesteld op voet van de schommelingen van het kadastraal inkomen uit de rijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — in verhouding tot het inkomen, dat tijdens het eerste toepassingsjaar van de wet belast werd.

Op de alzo gebleken positieve of negatieve verschillen wordt een vermenigvuldiger toegepast, die de normale verhouding vertegenwoordigt in het huidig kadastraal inkomen der rijverheidsgebouwen tussen eensdeels, het gedeelte dat alleen op de uitkerling en, anderdeels het gedeelte dat op de grond en de gebouwen betrekking heeft.

Het is terzake geboden de verhouding tussen die twee gegevens voor gans het land en niet voor iedere gemeente in het bijzonder te nemen, op gevaar af tot onaanvaardbare verschillen tussen de gemeenten onderling te komen. Uit de gedane onderzoeken blijkt dat de in aanmerking te nemen normale verhouding 1,2 bedraagt.

Daar iedere jaarlijkse verdeling steeds gedaan wordt op voet van de gegevens van het vorige jaar, zal die coëfficient 1,2 toegepast worden op het verschil tussen het kadastraal inkomen der rijverheidsgebouwen van het voorstaande jaar en dat van het jaar der eerste belastingheffing op het herziene kadastraal inkomen van die goederen.

De gemeenten, waar nieuwe industriële gebouwen zijn opgericht zonder dat er tot dan toe op hun grondgebied hadden bestaan, zijn gerechtigd in de verdeling doch slechts naar rata van de grondslag overeenkomend met het vermoedelijk inkomen van de uitkerling, vastgesteld door de toepassing van de vermenigvuldiger 1,2 op het kadastraal inkomen van die nieuwe gebouwen.

De bij het wetsontwerp gehuldige verdelingswijze maakt derhalve de noodzakelijke jaarlijkse aanpassingen mogelijk zodat met de rechtmatige belangen der betrokken provinciën en gemeenten rekening gehouden wordt.

Voorbeeld voor 1959.

(in de onderstelling dat de in voorbereiding zijnde algemene péréquation der kadastrale inkomsten op 1 januari 1955 uitwerking heeft).

Exemple pour l'année 1959.

Voorbeeld voor 1959.

	Revenu présumé de l'outillage industriel pris en considération pour la 2 ^e année d'application de la présente loi, soit 1956	Variation du revenu cadastral prééquaté des bâtiments industriels (sol et constructions) entre 1955 et 1958	Variation du revenu présumé de l'outillage industriel (chiffre repris à la colonne précédente, multiplié par 1,2)	Nouveau revenu présumé de l'outillage industriel	Centimes additionnels pour 1958 (en centaines)	Bases de répartition du fonds communal spécial	Bases de répartition du fonds provincial spécial
	— Vermoedelijk inkomen uit de nijverheidsoutillering, in aanmerking genomen voor het tweede toepassingsjaar dezer wet, zegge 1956	Schommeling van het geperaequaliseerde kadastral inkomen uit nijverheidsgebouwen (grond en gebouwen) tussen 1955 en 1958	Schommeling van het vermoedelijk inkomen uit de nijverheidsoutillering (cijfer van voorgaande kolom vermenigvuldigd met 1,2)	Vermoedelijk nieuw inkomen uit de nijverheidsoutillering (cijfer van voorgaande kolom vermenigvuldigd met 1,2)	Opcentimes voor 1958 (in honderdtallen)	Grondslagen voor de verdeling van het speciaal gemeentefonds	Grondslagen voor de verdeling van het speciaal provinciaalfonds
Commune A	500.000	— 420.000	— 504.000	0(1)	2,00	0	—
Commune B	960.000	— 30.000	— 36.000	924.000	1,90	1.755.600	—
Commune C	1.150.000	+ 70.000	+ 84.000	1.234.000	2,00	2.468.000	—
Commune D	—	+ 100.000	+ 120.000	120.000	1,90	228.000	—
Province X	—	—	—	126.000.000	0,20	—	25.200.000
Ensemble du pays	—	—	—	1.140.000.000	—	2.120.000.000	210.000.000
Gemeente A.							
Gemeente B.							
Gemeente C.							
Gemeente D.							
Provincie X.							
Gans het land.							

(1) La différence donne un chiffre négatif; ce cas pourra se produire en pratique, en raison de l'approximation qui entache forcément la fixation du revenu présumé de l'outillage industriel. Dans l'hypothèse considérée, on admet 0 comme nouveau revenu présumé de l'outillage.

(1) Het verschil is negatief. Dit kan in de praktijk voorkomen door dat de vaststelling van het vermoedelijk inkomen uit nijverheidsoutillering noodzakelijkerwijs benaderend is. In de bedoelde onderstelling wordt 0 als vermoedelijk nieuw inkomen van de outillering aangenomen.

La répartition donne :

Fonds communal spécial (dotatie 216.000.000).

Commune A : 0.

$$\text{Commune B : } 1.755.600 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 178.872$$

$$\text{Commune C : } 2.468.000 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 251.457$$

$$\text{Commune D : } 228.000 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 23.230$$

Fonds provincial spécial (dotatie 21.600.000)

$$\text{Province X : } 25.200.000 \times \frac{21.600.000}{210.000.000} = 2.592.000$$

4) Répartition après nouvelle péréquation générale ou révision extraordinaire (art. 16).

Des adaptations devront également être opérées à la suite des péréquations générales futures des revenus cadastraux ainsi que des révisions extraordinaires éventuelles des mêmes revenus. Les premières concernent tout le pays, les secondes n'intéressent qu'une ou quelques localités, voir même des parties de localités.

L'article 16 prévoit à ce sujet un mécanisme simple qui ne nécessite pas de commentaire spécial.

Néanmoins, pour faciliter la compréhension, l'exemple figurant en annexe précise comment sera déterminé le nouveau revenu présumé de l'outillage à prendre en considération pour la répartition des fonds en cas de péréquation nouvelle ou de révision extraordinaire des revenus cadastraux.

De verdeling geeft :

Speciaal gemeentefonds (dotatie 216.000.000).

Gemeente A : 0.

$$\text{Gemeente B : } 1.755.600 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 178.872$$

$$\text{Gemeente C : } 2.468.000 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 251.457$$

$$\text{Gemeente D : } 228.000 \times \frac{216.000.000}{2.120.000.000} = 23.230$$

Speciaal provinciefonds (dotatie 21.600.000)

$$\text{Provincie X : } 25.200.000 \times \frac{21.600.000}{210.000.000} = 2.592.000$$

4) Verdeling na nieuwe algemene perequatie of buitengewone herziening (art. 16).

Aanpassingen dienen eveneens te geschieden ingevolge de toekomstige algemene perequaties van de kadastrale inkomsten alsmede na de eventuele buitengewone herzieningen van diezelfde inkomsten. De eerste betreffen het ganse land, de tweede slechts één of enkele gemeenten, ja zelfs gedeelten van gemeenten.

Artikel 16 bepaalt ter zake een eenvoudig stelsel dat geen speciale toelichting vergt.

Nochtans verduidelijkt het in de bijlage opgenomen voorbeeld de wijze waarop het vermoedelijk nieuw inkomen van de voor de verdeling in aanmerking te nemen outillering zal worden bepaald in geval van nieuwe perequatie of buitengewone herziening van de kadastrale inkomsten.

La base de répartition sera obtenue comme dans les exemples précédents, en multipliant le revenu présumé de l'outillage industriel par le taux des additionnels, les deux éléments se rapportant à l'année précédant celle de la répartition.

En conclusion, le mode de calcul de la dotation des fonds et les bases de répartition de ceux-ci seront établis de manière à attribuer à chaque province et commune une quote-part correspondant d'autant près que possible à la recette dont elle sera privée du fait de l'abandon de la taxation de l'outillage industriel.

Le Ministre des Finances.

De verdelingsgrondslag zal, zoals in de vorige voorbeelden, bekomen worden door het vermoedelijk inkomen van de nijverheidsouillering te vermenigvuldigen met het aantal opcentimes met dien verstande dat de twee gegevens betrekking hebben op het jaar dat het verdelingsjaar voorafgaat.

Ten slotte zij gezegd dat de dotaatberekening der fondsen en dezer verdelingsgrondslagen derwijze zijn vastgesteld dat iedere provincie en gemeente een aandeel bekomt dat de ontvangst, welke ze ingevolge de opheffing van de grondbelasting op de nijverheidsouillering zou moeten derven, zo dicht mogelijk behadert.

De Minister van Financiën,

A.-E. JANSSEN.

Le Ministre de l'Intérieur,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

L. MOYERSOEN.

(13)

ANNEXE.

BIJLAGE.

Année de répartition	Nature des modifications	Commune A Modifications	Revenu présumé de l'outillage industriel à prendre en considération	Commune B Modifications	Revenu présumé de l'outillage industriel à prendre en considération	Commune C Modifications	Revenu présumé de l'outillage industriel à prendre en considération	Commune D Modifications	Revenu présumé de l'outillage industriel à prendre en considération	Province X Revenu présumé de l'outillage industriel à prendre en considération (total des revenus présumés de l'outillage industriel pour toutes les communes de la province)
1959	Voir situation à l'exemple précédent.	Voir exemple précédent	0	Voir exemple précédent	924.000	Voir exemple précédent	1.234.000	Voir exemple précédent	120.000	126.000.000
1960	Les revenus cadastraux des bâtiments industriels — sol et constructions — sont restés inchangés de 1958 à 1959 en A, B et C mais en D, une révision extraordinaire a eu lieu avec effet, pour l'impôt foncier, au 1-1-1959, ensuite de laquelle le revenu cadastral total des bâtiments industriels — sol et constructions — dans cette commune a subi une réduction de 20 %.	—	0	—	924.000	—	1.234.000	— 20 %	96.000	128.300.000
1961	Les revenus cadastraux des bâtiments industriels — sol et constructions — sont restés inchangés de 1959 à 1960 en A, B et C mais en D ils sont augmentés de 100.000 francs dans le même temps.	—	0	—	924.000	—	1.234.000	+ 100.000 × 1,2 = + 120.000	216.000	131.000.000
1962	Une péréquation générale a eu lieu avec effet, pour l'impôt foncier, au 1-1-61, péréquation ensuite de laquelle les totaux des revenus cadastraux des bâtiments industriels — sol et constructions — ont subi en B, C et D des majorations respectives de 20, 18 et 19 %; dans le même temps de nouveaux bâtiments industriels, dont le revenu cadastral total — sol et constructions — s'élève à 120.000 francs ont été érigés en A.	+ 120.000 × 1,2 = + 144.000	144.000	+ 924.000 × 20 100 = + 184.800	1.108.800	+ 1.234.000 × 18 100 = + 222.120	1.456.120	+ 216.000 × 19 100 = + 41.040	257.040	150.200.000
1963	De 1961 à 1962, le revenu cadastral des bâtiments industriels — sol et constructions — s'est modifié comme suit en A, B, C et D : A : + 80.000; B : — 60.000; C : + 110.000; D : — 90.000.	+ 80.000 × 1,2 = + 96.000	240.000	— 60.000 × 1,2 = — 72.000	1.036.800	+ 110.000 × 1,2 = + 132.000	1.588.120	— 90.000 × 1,2 = — 108.000	149.040	152.800.000

Verdelingsjaar	Aard der wijzigingen.	Gemeente A Wijzigingen	In aanmerking te nemen vermoedelijk inkomen uit nijverheids-outillering	Gemeente B Wijzigingen	In aanmerking te nemen vermoedelijk inkomen uit nijverheids-outillering	Gemeente C Wijzigingen	In aanmerking te nemen vermoedelijk inkomen uit nijverheids-outillering	Gemeente D Wijzigingen	In aanmerking te nemen vermoedelijk inkomen uit nijverheids-outillering	Provincie X In aanmerking te nemen vermoedelijk inkomen uit nijverheids-outillering (totaal der vermoedelijke inkomsten uit nijverheids-outillering voor al de gemeenten van de provincie)
1959	Zie toestand in voorgaand voorbeeld.	Zie voorgaand voorbeeld	0	Zie voorgaand voorbeeld	924.000	Zie voorgaand voorbeeld	1.234.000	Zie voorgaand voorbeeld	120.000	126.000.000
1960	De kadastrale inkomsten uit nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — zijn van 1958 tot 1959 in A, B en C onveranderd gebleven doch in D heeft een buitengewone herziening plaats gehad met uitwerking voor de grondbelasting op 1-1-1959, ingevolge waarvan het totaal van de kadastrale inkomsten uit nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — in die gemeente met 20 % verminderd is.	—	0	—	924.000	—	1.234.000	— 20 %	96.000	128.300.000
1961	De kadastrale inkomsten uit nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — zijn van 1959 tot 1960 in A, B en C onveranderd gebleven doch in D zijn ze in datzelfde tijdvak met 100.000 Frank verhoogd.	—	0	—	924.000	—	1.234.000	+ 100.000 × 1,2 = + 120.000	216.000	131.000.000
1962	Een algemene perequatie heeft plaats gehad met uitwerking voor de grondbelasting op 1-1-1961, ingevolge waarvan de totalen van de kadastrale inkomsten uit nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — in B, C, D respectievelijk met 20, 18 en 19 % zijn verhoogd. In hetzelfde tijdvak zijn nieuwe nijverheidsgebouwen, waarvan het totaal kadastral inkomen — grond en gebouwen — 120.000 frank bedraagt in A opgericht geworden.	+ 120.000 × 1,2 = + 144.000	144.000	+ 924.000 × 20 100 = + 184.800	1.108.800	+ 1.234.000 × 18 100 = + 222.120	1.456.120	+ 216.000 × 19 100 = + 41.040	257.040	150.200.000
1963	Van 1961 tot 1962 is het kadastral inkomen uit nijverheidsgebouwen — grond en gebouwen — in A, B, C en D als volgt gewijzigd : A : + 80.000; B : — 60.000; C : + 110.000; D : — 90.000.	+ 80.000 × 1,2 = + 96.000	240.000	— 60.000 × 1,2 = — 72.000	1.036.800	+ 110.000 × 1,2 = + 132.000	1.588.120	— 90.000 × 1,2 = — 108.000	149.040	152.800.000